

Het Kamp

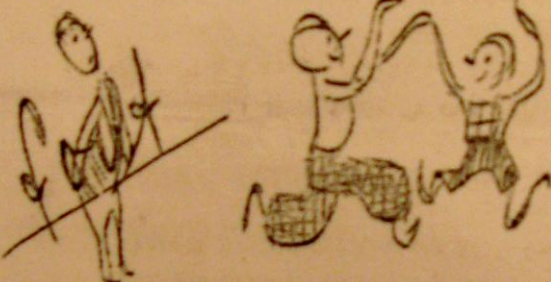
Over een week zullen wij bivakkeren in één van de twee kampen en we zullen meer of minder luidruchtig "besit" van de natuur nemen. Ieder doet dat graag op zijn eigen manier - de één bestijgt zijn (haar) ros, de ander wandelt, een derde ligt op de plaats rust. Je hebt lui, die geen groter genoeg kennen dan theelurken op het terras van een hotel. Maar nu gaan we met een kamp mee, dat door anderen georganiseerd is en je dus zo'n beetje "lijdend voorwerp" bent.

Maar daarom hoeft het helemaal niet minder plezierig te zijn. In de eerste plaats ben je niet persoonlijk verantwoordelijk, maar je hebt een gedeelte overgedragen aan anderen: aan de kampleiding. Zij zoeken de kampplaats op, regelen de reis, stellen het programma vast enz.

En van jou vragen ze maar één ding: je medewerking in elk opzicht.

Je medewerking aan de corvee, aan de bonte avond, in zang en spel. Je takken sjuwen voor 't kampvuur en je ernst bij een bespreking.

Mag ik nog even verder "spreken?" We vragen alleen: doe met alles mee! Blijf niet aan de kant staan. Heus je gooit je "mannelijke waardigheid" niet

te grabbel als je moedoet aan een volksdans. Probeer in ieder geval je beste beentje voor te zetten en blijf niet afzijdig staan met je (misschien gerechtvaardigde kritiek). Een kamp is een gemeenschap, dat geeft juist z'n bekoring. Nog één ding: "Kijk alsjeblieft niet tegen de kampleiding op. Praat gewoon met ze. De leiding loopt helemaal niet met een bordje op haar buik: "Belangrijk"

Ik bedoel dit, dat sommigen van mening zijn zo weinig mogelijk met de kampleiding in aanraking te komen. Ik ben bang dat ik een beetje teveel geproekt heb, maar ik moest dit even zeggen.

En nu.....kom mee naar buiten!

LEIDING

W.S.s.

IIIa

